

ת"פ 63327/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 63327-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות ראשון לציון

נ ג ד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם: עו"ד דגנית משעלי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת תקיפה סתם בנסיבות מחמירות - בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם וגב' ת"כ (להלן: ת') היו בני זוג משך כחצי שנה, ונפרדו מספר ימים עובר למועד האירוע - 4.7.18. במועד זה בשעה 02:52 לערך שהו שניהם מחוץ למועדון בעיר ראשון לציון (להלן: המועדון). בין השניים נתגלע ויכוח על רקע רומנטי, במהלכו סטר הנאשם לת' והדף אותה לאחור. מיד ובסמוך התקרבה ת' פעם נוספת לכיוון הנאשם, אשר היכה אותה במכת אגרוף כך שנפלה לארץ.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרשעותיו של הנאשם (תע/1) - לחובתו הרשעה מיום 2.2.16 בעבירת החזקת

עמוד 1

סמים שלא לצריכה עצמית אשר בגינה ריצה מאסר בפועל בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות (חלק מהתקופה הופקע ורוצה במאסר ממש), והרשעה מיום 2.4.19 בעבירות איומים וחבלה במזיד ברכב בגינה נדון ל- 30 ימי מאסר בפועל שרוצו בדרך של עבודות שירות (להלן: ההרשעה האחרונה). כן הוגשו כתב אישום מתוקן וגזר הדין מושא ההרשעה האחרונה, מהם עולה כי מדובר באירוע משנת 2017 במסגרתו איים הנאשם על רעייתו דאז ואם בנותיו ובהמשך לכך ניקב באמצעות סכין שלושה מצמיגי מכוניתם ופגע בדלת מכוניתו של אביה (תע/2). ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם: זכותו של אדם לשלמות גופו ובריאותו, הזכות לאוטונומיה כחלק מהזכות היסודית לכבוד, וזכותן של נשים לשלוות נפשן וביטחונן. עוד בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הודגשה חומרת מעשיו של הנאשם, אשר לדברי ב"כ המאשימה יכול היה לחדול ממעשיו בשלב מוקדם יותר של האירוע, אך לא עשה כן, והמשיך להכות את המתלוננת, וזאת על אף פערי הכוחות הברורים בין השניים. ובמילותיו, הנאשם לא "הסתפק" בסטירה על פניה של ת', כי אם הוסיף מכת אגרוף שהייתה חזקה דיה עד כי ת' נפלה על הקרקע. ב"כ המאשימה טען כי עובדת היותו של הנאשם שתוי במועד קרות האירוע טמנה בחובה פוטנציאל לנזק חמור יותר שעלול היה להיגרם לת'. כן טען למימד מיוחד של השפלה אותה חוותה ת', עת ספגה את הפגיעות הפיזיות במקום ציבורי ומידיו של מי שהיה בן זוגה. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל (הגיש פסיקה).

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה להרשעתו הקודמת של הנאשם (עבירות כלפי זוגתו דאז ואביה), גם אז דובר בעבירות אלימות (מילולית וגרימת נזק לרכוש), כך שאין זו מעידה חד פעמית בעניינו. ב"כ המאשימה ביקש לגזור את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה, ל- 7 חודשי מאסר בפועל, והודיע כי המאשימה לא תתנגד לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. כן עתר לעונשים נוספים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

3. ב"כ הנאשם טענה כי מעשי הנאשם מצויים ברף חומרה נמוך, וזאת על רקע העובדה, כך לשיטתה, שאין המדובר באלימות בין בני זוג, שהרי המערכת הזוגית בין הנאשם ות' הסתיימה כבר במועד קרות האירוע והאירוע קרה על רקע הפרידה בין השניים. בני הזוג אמנם המשיכו וקיימו לאחר האירוע מערכת זוגית, אלא שמאוחר יותר נפרדו, ומזה כשנה ומחצה אינם יחד. לטענת ב"כ הנאשם, יש ליתן משקל של ממש לגרסתה של ת' [שנדחתה על ידי בית המשפט בהכרעת הדין - ג"א], לפיה הנאשם לא סטר לה ולא הכה אותה במכת אגרוף. מכאן, כך לשיטתה, ת' כלל איננה זקוקה להגנה, ובמילותיה: "על מי אנחנו באים להגן? עומדת פה המאשימה וטוענת לערכים חברתיים של הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, אבל המתלוננת עצמה טוענת שזה לא קרה, לכאורה המתלוננת לא זקוקה להגנה, אני אומרת לכאורה כי בית המשפט קבע שהעבירה התרחשה. עדיין, אם יש לנו על מי להגן זה על המתלוננת. איך שלא נראה את זה גם אם אנחנו רוצים להפוך את העבירה לאינטרס ציבורי רחב עדיין ההגנה היא על הקורבן. זו עובדה שהקורבן במקרה הזה לא מבקש הגנה". ב"כ הנאשם טענה כי לא נגרמו לת' נזקים פיזיים או נפשיים כתוצאה מהאירוע, ומכאן עולה שמדובר בעבירת אלימות ברף נמוך, בפרט לאור עמדתה של ת', ובמיוחד בנסיבות מעצרו של הנאשם שהתבצע באלימות שלא כדין [טענות שהועלו במשפט ונדחו בהכרעת הדין - ג"א]. מכאן, לשיטתה, יש לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות (הגיש פסיקה).

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה כי הרשעתו האחרונה של הנאשם ניתנה בגין אירוע שהתרחש לפני למעלה משלוש שנים, על רקע הליך גירושין מורכב, וכי יש ליתן משקל לכך שגם נגד המתלוננת דאז

(גרשתו של הנאשם) הוגש כתב אישום אשר נמחק סופו של דבר. הנאשם הוא אב לשלוש בנות, סובל מנכות ברגלו כתוצאה מתאונת דרכים, ולכן אינו עובד. ב"כ הנאשם ביקשה לגזור את עונשו למאסר על תנאי ולהימנע מרכיב עונשי כספי או להשיתו במתינות.

הנאשם בדברו האחרון הסתפק באמירה כי "יש לי שלוש ילדות, אני מבקש לבוא לקראתי".

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

4. בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 27.8.20 (להלן: חוות הדעת הראשונה) נמצא כי הנאשם כשיר בריאותית, אך אינו מתאים לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות בשל התנהגותו במהלך ריצוי עבודות שירות קודמות שהוטלו עליו. הפעם הראשונה משנת 2016, אז נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מתוכם ריצה חמישה ימים בלבד בטרם בוצעה הפסקה מנהלית. הפעם השנייה בהרשעתו האחרונה, אז נגזרו על הנאשם 30 ימי מאסר בעבודות שירות, וכך נכתב: "תפקודו היה לקוי, התנהלותו הייתה מניפולטיבית, לא ביטא מוטיבציה לעבודה והרבה להיעדר ללא אישורים, כך שסיים לרצות את 30 הימים רק לאחר ארבעה חודשים".

לנוכח האמור בחוות הדעת הראשונה נדחה מועד שימוע גזר הדין, ובמקומו התקיים דיון שבסופו מצאתי להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת משלימה מהממונה, והוריתי לממונה לקבוע מקום עבודה מתאים לריצוי העונש (כך נעשה לאחר שהנאשם טען באשר לנסיבות אירועי העבר, ובפרט לאחר שהתחייב לרצות את עונשו בעבודות שירות, ככל שכך ייקבע, בהתאם לכל הכללים והדרישות, והבהיר כי הוא מודע לכך שכל הפרה, קלה שבקלות, עלולה להביא להפקעת עבודות השירות ללא הזדמנות נוספת).

בחוות דעת משלימה מיום 30.9.20 הוצע מקום לביצוע עבודות שירות בפארק העירוני כפר סבא, לתחילת ריצוי העונש החל מיום 21.1.21.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

5. מדיניות הענישה: מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא, מלמדת על קשת ענישה רחבה, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל, וזאת בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו, לנסיבות האישיות של העבריין, להליכי טיפול ושתוף פעולה עם שירות המבחן ועוד. לבחינת מקצת ממדיניות הענישה בעבירות אלימות בין בני זוג רלוונטיות לענייננו, ראו:

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר

שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16, להלן: עניין פלוני). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרא נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על רצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל-11 חודשי מאסר פועל בגין עבירה של תקיפה סתם - בן זוג. המערער תקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרוף לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי המכביד והרלוונטי של הנאשם ועל היעדר תסקיר או אופק שיקומי, ומנגד על כך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דוֹבָר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן

המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). המערער הורשע בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה הימנית וגרם לה לסימן כחול. דובר באירוע יחיד, במערער נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם על רקע הליך טיפולי שעבר ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את המערער וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת (אשתו), היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום תל אביב - יפו) 55035-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.15). גזר דין בעניינה של נאשמת שהורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג לאחר שבעטה בפניו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודת שירות. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות נידונה למאסר מותנה והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14). הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוננת, נשך בלחייה וסטר לה, ובאירוע נוסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 4-12 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. בהינתן הליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

6. קביעת המתחם הראוי: מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. הנאשם פגע בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ולביטחונה, עת הפעיל עליה את נחת זרועו. הוא נהג כלפיה באלימות ותקף אותה כשהם מצויים במקום ציבורי, באופן שהביא הן לפגיעה פיזית (הגם שאין מחלוקת על כך שלא נחבלה) והן להשפלתה בפומבי. צודק ב"כ המאשימה בטענתו כי אין המדובר במי שנקט פעולת אלימות יחידה ורגעית (מבלי להקל ראש במעשה מסוג זה), כי אם באירוע במסגרתו סטר הנאשם למתלוננת שנהדפה לאחור, ולאחר שחזרה לכיוונו שב והיכה אותה פעם נוספת באופן קשה יותר, במכת אגרוף בפניה שהביאה לפילתה על הארץ.

למרבה הצער, עבירות אלימות המבוצעות על ידי גברים כלפי בנות זוגם כבר הפכו למכת מדינה ידועה וכואבת. בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, ותוך שנתתי דעתי להתנהגותו האלימה של הנאשם, להתרחשותו במקום ציבורי, לעיני עוברים ושבים, מבלי שהדבר הרתיעו מלהכות את המתלוננת, לכך שהנאשם לא חדל ממעשיו לאחר חלקו הראשון של האירוע בו סטר לת' אשר נהדפה לאחור, אלא שב ותקף אותה באגרוף בפניה, בעוצמה שגרמה לנפילתה לארץ, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

7. הנאשם בן 30, גרוש ואב לשלוש בנות, אשר הורשע אך לפני כשנה ומחצה בביצוע עבירות אלימות כלפי זוגתו דאז, אם בנותיו. האירוע דנן קודם אמנם להרשעתו האחרונה (ומשכך לא חל המאסר המותנה שנגזר במסגרתו), אלא שכך קרה אך בשל התמשכות המשפט האחרון. העבירה בגינה נותן הנאשם כעת את הדין התרחשה תוך כדי ניהול המשפט הקודם, משמע, הנאשם לא למד דבר וחצי דבר. נהפוך הוא: האלימות אותה הוא שב ונוקט כלפי בנות זוגו הולכת ומסלימה. אם באירוע הקודם דובר על איומים כלפי רעייתו (דאז) וגרימת נזק לרכוש, הפעם תקף הנאשם את בת זוגו באופן פיזי.

בניגוד להרשעתו האחרונה, הפעם ניהל הנאשם את המשפט עד תומו, מסר אינספור גרסאות לסיפור האירוע, ובאף לא אחת מהן נשמעה חרטה מצדו או הכרה בפגיעה שנגרמה לת'. ניהול המשפט לא ייזקף כמובן לחובתו, אך לא מצאתי הצדקה להפנותו לשירות מבחן, והוא איננו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו ומקבל אחריות על מעשיו (רע"פ 5216/20 מחמוד עלקם נ' מדינת ישראל (06.08.2020)).

אני דוחה בשתי ידיים את טענתה של ב"כ הנאשם, לפיה קורבן האלימות איננה זכאית להגנה אך בשל כך שמצאה להגן על הנאשם מפני המיוחס לו. גרסתה זו של ת' לנסיבות האירוע לא התקבלה, ומשכך הדבר, לא היה מקום לשוב ולהפנות אליה במסגרת הטיעונים לעונש. חמורה מכך טענת ב"כ הנאשם כי "בסדר, נתן לה סטירה" (פרו' עמ' 87 ש' 15), אשר מוטב לה אלמלא נטענה. קורבן היא קורבן, בין אם אזרה כוחות להתלונן כלפי בן הזוג שפגע בה, ובין אם החליטה להימנע מכך ולהגן עליו. ידו של בית המשפט לעולם תהא מושטת לסיוע לקורבן העבירה, אשר זכאית להגנה על גופה, בריאותה ונפשה. קביעה זו מקבלת משנה תוקף כשמדובר בקורבן עבירות אלימות במשפחה, על פערי הכוחות המובנים בין הצדדים.

נסיבותיו האישיות של הנאשם, הטענה כי סובל מנכות ברגלו (לא הומצאו מסמכים) ואב לשלוש בנות (לא נטען כי מתגוררות עמו), אין בהן כדי להעמיד משקל נגד כלשהו לחומרת המעשים בהם הורשע. ראו ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.19): "ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער" (פס' 14). כטענת ב"כ המאשימה, הנאשם ראוי לעונש מאסר בפועל שלא יפחת ממחצית מתחם הענישה, בתוספת מאסר מותנה ורכיבים כספיים בדמות פיצוי לקורבן העבירה וקנס. בהינתן מצב החירום ומצב המשק, יושט קנס ברף מינימלי.

הערה בטרם סיום: ב"כ הנאשם טענה כי העבירות בהן הורשע הנאשם אינן ברף חומרה גבוהה, ללא חבלות ומבלי שנגרמו נזקים כלשהם למתלוננת. לצערנו, עבירות אלימות במשפחה הן כמעט בגדר חזון נפרץ. פעמים לא מעטות בתי המשפט נאלצים לדון במעשים קשים וחמורים מאלו בהם הורשע הנאשם, אלא שאין בכך כדי להצדיק התייחסות מקילה וסלחנית למעשיו הרעים של הנאשם. כינוי העבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין "תקיפה סתם" חוטא למהותה. ראו עניין פלוני (הדגשה במקור): "המבקש חזר והדגיש בבקשתו, כי עסקין בתקיפה "סתם", אולם דומה כי אירוע בו מלפף הבעל את שערות ראשה של אישתו בידו, מרים וגורר אותה מהמיטה, לוחץ על צווארה באמצעות אגודלו ואמתו, מחזיק אותה באוויר ומטיח אותה לרצפה - איננו ראוי להתייחסות "סתם" (פס' 8).

תוצאה

8. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בפארק העירוני כפר סבא, רחוב ויצמן 135 כפר סבא, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 30.9.20. הנאשם יתייצב ביום 21.01.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח. אזהרה זו ניתנת במשנה תוקף לנוכח התנהגותו של הנאשם ואופן ריצוי עבודות שירות בשני מאסריו הקודמים. אדגיש כי הנאשם מקבל בגזר הדין הזדמנות בלתי חוזרת לתקן מדרכיו, וזאת הן על רקע

עמדת המאשימה אשר מלכתחילה הציעה כי הנאשם יוכל לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות, והן לאור התחייבות הנאשם לפניי בדיון מיום 15.9.20.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות כלפי גוף או ניסיון לבצע עבירות אלו.

ג. פיצויים בסך 2,000 ש"ח אשר ישולמו לקורבן העבירה (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.20 ובכל אחד בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

ד. קנס בסך ₪ 500 או 10 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד 1.3.20.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.